

KONWENCJA

o misjach specjalnych,

otwarta do podpisu w Nowym Jorku dnia 16 grudnia 1969 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 16 grudnia 1969 r. została otwarta do podpisu w Nowym Jorku Konwencja o misjach specjalnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że postanawia przystąpić do tej konwencji w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz przyrzeka, że będzie ona niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 3 marca 1977 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

(Tekst konwencji zawiera załącznik do niniejszego numeru).

245

KONWENCJA

o misjach specjalnych,

otwarta do podpisu w Nowym Jorku dnia 16 grudnia 1969 r.

Przekład

Państwa-Strony niniejszej konwencji,

pomne, że misjom specjalnym przyznawano zawsze szczególne traktowanie,

świadome celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych, dotyczących suwerennej równości państw, utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz rozwijania przyjaznych stosunków i współpracy między państwami,

pomne, że doniosłość zagadnienia misji specjalnych została uznana podczas konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie stosunków i immunitetów dyplomatycznych, jak również w rezolucji I uchwalonej przez tę konferencję dnia 10 kwietnia 1961 r.,

zważywszy, że konferencja Narodów Zjednoczonych w sprawie stosunków i immunitetów dyplomatycznych przyjęła Konwencję wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych, która została otwarta do podpisu dnia 18 kwietnia 1961 r.,

zważywszy, że konferencja Narodów Zjednoczonych w sprawie stosunków konsularnych przyjęła Konwencję wiedeńską o stosunkach konsularnych, która została otwarta do podpisu dnia 24 kwietnia 1963 r.,

przeświadczone, że międzynarodowa konwencja o misjach specjalnych uzupełni te dwie konwencje i przyczyni się do rozwoju przyjaznych stosunków pomiędzy państwami, niezależnie od ich ustrojów konstytucyjnych i społecznych,

rozumiejąc, że przywileje i immunitety odnoszące się do misji specjalnych przyznaje się nie dla korzyści poszczególnych jednostek, lecz w celu zapewnienia skutecznego wykonywania funkcji misji specjalnych, jako misji reprezentujących państwo,

potwierdzając, że normy międzynarodowego prawa zwyczajowego będą nadal obowiązywały w sprawach nieuregulowanych postanowieniami niniejszej konwencji,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Używane wyrażenia

W rozumieniu niniejszej konwencji:

a) misją specjalną jest misja czasowa reprezentująca państwo, wysłana przez jedno państwo do drugiego państwa za jego zgodą w celu wspólnego rozpatrzenia z nim określonych spraw albo wypełnienia wobec niego określonego zadania;

b) stałą misją dyplomatyczną jest misja dyplomatyczna w rozumieniu Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych;

c) urzędem konsularnym jest każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat lub agencja konsularna;

d) szefem misji specjalnej jest osoba, której państwo wysyłające powierzyło obowiązek występowania w tym charakterze;

e) przedstawicielem państwa wysyłającego w misji specjalnej jest osoba, której państwo wysyłające nadało ten charakter;

f) członkami misji specjalnej są: szef misji specjalnej, przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie personelu misji specjalnej;

g) członkami personelu misji specjalnej są: członkowie personelu dyplomatycznego, personelu administracyjnego i technicznego oraz personelu służby misji specjalnej;

h) członkami personelu dyplomatycznego są członkowie personelu misji specjalnej mający status dyplomatyczny do celów misji specjalnej;

i) członkami personelu administracyjnego i technicznego są członkowie personelu misji specjalnej, zatrudnieni w administracyjnej i technicznej służbie misji specjalnej;

j) członkami personelu służby są członkowie personelu misji specjalnej, zatrudnieni przez nią w służbie domowej albo w celu wykonywania podobnych zadań;

k) prywatnym personelem są osoby zatrudnione wyłącznie w prywatnej służbie członków misji specjalnej.

Artykuł 2

Wysłanie misji specjalnej

Państwo może wysłać misję specjalną do innego państwa za jego zgodą uzyskaną uprzednio w drodze dyplomatycznej lub w każdej innej drodze uzgodnionej bądź obopólnie możliwej do przyjęcia.

Artykuł 3

Funkcje misji specjalnej

Funkcje misji specjalnej określa się w drodze wzajemnego porozumienia państwa wysyłającego i państwa przyjmującego.

Artykuł 4

Wysłanie tej samej misji specjalnej do dwu lub więcej państw

Państwo, które pragnie wysłać tę samą misję specjalną do dwu lub więcej państw, powinno powiadomić o tym każde z państw przyjmujących, gdy zwraca się do niego o wyrażenie zgody.

Artykuł 5

Wysłanie wspólnej misji specjalnej przez dwa lub więcej państw

Dwa lub więcej państw, które pragną wysłać wspólną misję specjalną do innego państwa, powinno powiadomić o tym państwo przyjmujące, gdy zwracają się do niego o wyrażenie zgody.

Artykuł 6

Wysłanie misji specjalnych przez dwa lub więcej państw w celu rozpatrzenia sprawy będącej przedmiotem wspólnego zainteresowania

Dwa lub więcej państw może jednocześnie wysłać misję specjalną do innego państwa za zgodą tego państwa, uzyskaną stosownie do artykułu 2, w celu wspólnego rozpatrzenia za zgodą tych wszystkich państw sprawy będącej przedmiotem ich wspólnego zainteresowania.

Artykuł 7

Brak stosunków dyplomatycznych lub konsularnych

Istnienie stosunków dyplomatycznych lub konsularnych nie jest konieczne do wysłania albo przyjęcia misji specjalnej.

Artykuł 8

Mianowanie członków misji specjalnej

Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 10, 11 i 12 państwo wysyłające może, według własnego uznania, mianować członków misji specjalnej po przekazaniu państwu przyjmującemu wszelkich niezbędnych informacji o liczebności i składzie misji specjalnej, a w szczególności nazwisk i funkcji osób, które zamierza mianować. Państwo przyjmujące może odmówić przyjęcia misji specjalnej, której liczebności nie uważa za rozsądną, z uwzględnieniem okoliczności i warunków panujących w tym państwie oraz potrzeb danej misji. Może ono również, bez podawania powodów, odmówić przyjęcia każdej osoby w charakterze członka misji specjalnej.

Artykuł 9

Skład misji specjalnej

1. Misja specjalna składa się z jednego lub więcej przedstawicieli państwa wysyłającego, spośród których państwo to może wyznaczyć szefa misji. W jej skład może także wchodzić personel dyplomatyczny, personel administracyjny i techniczny, jak również personel służby.

2. Gdy członkowie stałej misji dyplomatycznej albo urzędu konsularnego w państwie przyjmującym wchodzi w skład misji specjalnej, zachowują oni, oprócz przywi-

leją i immunitetów przyznanych niniejszą konwencją, przywileje i immunitety przysługujące im jako członkom stałej misji dyplomatycznej albo urzędu konsularnego.

Artykuł 10

Obywatelstwo członków misji specjalnej

1. Przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie jej personelu dyplomatycznego powinni w zasadzie mieć obywatelstwo państwa wysyłającego.

2. Obywatele państwa przyjmującego mogą wchodzić w skład misji specjalnej jedynie za zgodą tego państwa, która może być w każdym czasie cofnięta.

3. Państwo przyjmujące może sobie zastrzec prawo przewidziane w ustępie 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do obywateli państwa trzeciego, którzy nie są zarazem obywatelami państwa wysyłającego.

Artykuł 11

Powiadomienia

1. Ministerstwo spraw zagranicznych albo inny, stosownie do uzgodnienia, organ państwa przyjmującego należy powiadamiać o:

a) składzie misji specjalnej, jak również każdej późniejszej zmianie tego składu;

b) przybyciu i ostatecznym wyjeździe członków misji, jak również ustaniu ich funkcji w misji;

c) przybyciu i ostatecznym wyjeździe każdej osoby, która towarzyszy członkowi misji;

d) zatrudnieniu i zwolnieniu osób, zamieszkałych w państwie przyjmującym, w charakterze członków misji albo w charakterze personelu prywatnego;

e) wyznaczeniu szefa misji specjalnej lub, w braku szefa, przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 1 artykułu 14, jak również jego ewentualnego zastępcy;

f) lokalizacji pomieszczeń zajmowanych przez misję specjalną oraz mieszkań prywatnych korzystających z nietykalności zgodnie z artykułami 30, 36 i 39, jak również wszystkich danych niezbędnych do identyfikacji tych pomieszczeń i mieszkań.

2. Poza wypadkami, gdy to nie jest możliwe, powiadomienie o przybyciu i ostatecznym wyjeździe powinno być dokonane uprzednio.

Artykuł 12

Osoby uznane za persona non grata albo za niepożądane

1. Państwo przyjmujące może w każdym czasie i bez potrzeby uzasadniania swojej decyzji powiadomić państwo wysyłające, że którykolwiek z przedstawicieli państwa wysyłającego w misji specjalnej albo członek jej personelu dyplomatycznego jest persona non grata lub że którykolwiek z innych członków personelu misji jest osobą niepożądaną. W takim wypadku państwo wysyłające powinno, stosownie do okoliczności, bądź odwołać daną osobę, bądź położyć kres jej funkcjom w misji specjalnej. Za persona non grata albo osobą niepożądaną może być uznana osoba, która nie przybyła jeszcze na terytorium państwa przyjmującego.

2. Jeżeli państwo wysyłające odmawia wykonania lub w odpowiednim czasie nie wykonuje obowiązków wyni-

kających dla niego z ustępu 1 niniejszego artykułu, państwo przyjmujące może odmówić uznawania danej osoby za członka misji specjalnej.

Artykuł 13

Początek funkcji misji specjalnej

1. Funkcje misji specjalnej rozpoczynają się z chwilą wejścia misji w urzędowy kontakt z ministerstwem spraw zagranicznych albo z innym, stosownie do uzgodnienia, organem państwa przyjmującego.

2. Początek funkcji misji specjalnej nie jest uzależniony od przedstawiania jej przez stałą misję dyplomatyczną państwa wysyłającego ani od złożenia listów uwierzytelniających lub pełnomocnictw.

Artykuł 14

Upoważnienie do działania w imieniu misji specjalnej

1. Szef misji specjalnej albo, gdy państwo wysyłające nie mianowało szefa, jeden z przedstawicieli państwa wysyłającego wyznaczony przez nie jest upoważniony do działania w imieniu misji specjalnej i kierowania korespondencji do państwa przyjmującego. Państwo przyjmujące kieruje korespondencją przeznaczoną dla misji specjalnej do szefa misji albo, w braku szefa, do przedstawiciela, o którym wyżej była mowa, bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem stałej misji dyplomatycznej.

2. Jednakże członek misji specjalnej może być upoważniony przez państwo wysyłające, przez szefa misji specjalnej albo, w braku szefa, przez przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, bądź do zastępowania szefa misji specjalnej albo wspomnianego przedstawiciela, bądź do dokonywania określonych czynności w imieniu misji.

Artykuł 15

Organ państwa przyjmującego, z którym załatwia się sprawy urzędowe

Wszelkie sprawy urzędowe, których załatwienie z państwem przyjmującym państwo wysyłające powierzyło misji specjalnej, powinny być załatwiane z ministerstwem spraw zagranicznych bądź za jego pośrednictwem albo, stosownie do uzgodnienia, z innym organem państwa przyjmującego.

Artykuł 16

Zasady pierwszeństwa

1. Gdy na terytorium państwa przyjmującego bądź państwa trzeciego znajdują się jednocześnie dwie lub więcej misji specjalnych, pierwszeństwo pomiędzy tymi misjami określa się, w braku specjalnego porozumienia, według porządku alfabetycznego nazw państw, używanego przez protokół państwa, na którego terytorium te misje się znajdują.

2. O pierwszeństwie pomiędzy dwoma lub więcej misjami specjalnymi, które spotykają się przy okazji ceremonii albo uroczystości, decyduje protokół obowiązujący w państwie przyjmującym.

3. Pomiedzy członkami tej samej misji specjalnej stosuje się takie pierwszeństwo, jakie zostanie zakomunikowane państwu przyjmującemu lub państwu trzeciemu, na którego terytorium spotykają się dwie lub więcej misji specjalnych.

Artykuł 17

Siedziba misji specjalnej

1. Misja specjalna ma siedzibę w miejscowości uzgodnionej przez zainteresowane państwa.

2. W braku porozumienia misja specjalna ma siedzibę w miejscowości, w której znajduje się ministerstwo spraw zagranicznych państwa przyjmującego.

3. Jeżeli misja specjalna wypełnia swoje funkcje w różnych miejscowościach, zainteresowane państwa mogą uzgodnić, że będzie ona miała więcej siedzib, spośród których mogą one wybrać siedzibę główną.

Artykuł 18

Spotkanie misji specjalnych na terytorium państwa trzeciego

1. Misje specjalne dwu lub więcej państw mogą spotykać się na terytorium państwa trzeciego jedynie po uzyskaniu wyraźnej zgody tego państwa, które zachowuje prawo jej cofnięcia.

2. Wyrażając swoją zgodę, państwo trzecie może ustalić warunki, które powinny być przestrzegane przez państwa wysyłające.

3. Państwo trzecie korzysta z uprawnień i przyjmuje na siebie obowiązki państwa przyjmującego w odniesieniu do państw wysyłających w zakresie oznaczonym przez siebie przy wyrażaniu zgody.

Artykuł 19

Prawo misji specjalnej do używania flagi i godła państwa wysyłającego

1. Misja specjalna ma prawo umieszczania flagi i godła państwa wysyłającego na pomieszczeniach, które zajmuje, oraz na środkach transportu w czasie, gdy są one używane do potrzeb służbowych.

2. Przy wykonywaniu prawa przyznanego niniejszym artykułem należy uwzględniać ustawy, przepisy i zwyczaje państwa przyjmującego.

Artykuł 20

Zakończenie funkcji misji specjalnej

1. Funkcje misji specjalnej zostają zakończone w szczególności przez:

- porozumienie państw zainteresowanych;
- wypełnienie zadania misji specjalnej;
- upływ czasu wyznaczonego misji specjalnej, jeśli nie został on wyraźnie przedłużony;
- powiadomienie przez państwo wysyłające, że kładzie ono kres misji specjalnej albo ją odwołuje;
- powiadomienie przez państwo przyjmujące, że uważa ono misję specjalną za zakończoną.

2. Samo zerwanie stosunków dyplomatycznych lub konsularnych pomiędzy państwem wysyłającym a państwem przyjmującym nie powoduje zakończenia misji specjalnych istniejących w momencie tego zerwania.

Artykuł 21

Status głowy państwa i osobistości wysokiej rangi

1. Głowa państwa wysyłającego, stojąc na czele misji specjalnej, korzysta w państwie przyjmującym lub w pań-

stwie trzecim z ułatwień, przywilejów i immunitetów przyznanych przez prawo międzynarodowe głowom państw składającym wizytę oficjalną.

2. Szef rządu, minister spraw zagranicznych i inne osobistości wysokiej rangi uczestniczące w misji specjalnej państwa wysyłającego korzystają w państwie przyjmującym lub w państwie trzecim, niezależnie od tego, co przysługuje im na mocy niniejszej konwencji, z ułatwień, przywilejów i immunitetów przyznanych im przez prawo międzynarodowe.

Artykuł 22

Ogólne ułatwienia

Państwo przyjmujące powinno przyznać misji specjalnej ułatwienia konieczne do wypełnienia jej funkcji, uwzględniając charakter i zadanie misji specjalnej.

Artykuł 23

Pomieszczenia i mieszkania

Jeżeli misja specjalna zwróci się o to do niego z prośbą, państwo przyjmujące powinno dopomóc w uzyskaniu niezbędnych dla niej pomieszczeń oraz odpowiednich mieszkań dla jej członków.

Artykuł 24

Zwolnienie pomieszczeń misji specjalnej od opodatkowania

1. W zakresie odpowiadającym charakterowi i czasowi trwania funkcji misji specjalnej państwo wysyłające i członkowie misji specjalnej działający w jej imieniu zwolnieni są od wszelkich podatków i opłat państwowych, regionalnych i komunalnych dotyczących pomieszczeń zajmowanych przez misję specjalną, oprócz tych podatków i opłat, które stanowią wynagrodzenie za świadczenie określonych usług.

2. Zwolnienie od opodatkowania przewidziane w niniejszym artykule nie ma zastosowania do takich podatków i opłat, które według ustawodawstwa państwa przyjmującego obciążają osoby zawierające kontrakty z państwem wysyłającym albo z członkiem misji specjalnej.

Artykuł 25

Nietykalność pomieszczeń

1. Pomieszczenia, w których zgodnie z niniejszą konwencją misja specjalna ma siedzibę, są nietykalne. Funkcjonariuszom państwa przyjmującego nie wolno wkraczać do nich, chyba że wyrazi na to zgodę szef misji specjalnej albo, stosownie do okoliczności, szef stałej misji dyplomatycznej państwa wysyłającego akredytowanej w państwie przyjmującym. Zgody tej można się domniemywać w razie pożaru albo innej klęski żywiołowej poważnie zagrażającej bezpieczeństwu publicznemu i tylko w wypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie zgody szefa misji specjalnej albo, stosownie do okoliczności, szefa misji stałej.

2. Państwo przyjmujące ma szczególny obowiązek podejmowania wszelkich odpowiednich kroków dla ochrony pomieszczeń misji specjalnej przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniu spokoju misji albo uchybieniu jej godności.

3. Pomieszczenia misji specjalnej, ich umeblowanie, inne przedmioty służące do funkcjonowania misji specjalnej oraz jej środki transportu nie mogą być przedmiotem jakiegokolwiek rewizji, rekwizycji, zajęcia albo egzekucji.

Artykuł 26

Nietykalność archiwów i dokumentów

Archiwa i dokumenty misji specjalnej są nietykalne w każdym czasie oraz w każdym miejscu, w którym się znajdują. Powinny one, gdy jest to konieczne, mieć widoczne znaki zewnętrzne określające ich charakter.

Artykuł 27

Swoboda poruszania się

Z zastrzeżeniem swoich ustaw i przepisów dotyczących stref, do których ze względu na bezpieczeństwo państwa wstęp jest zakazany albo ograniczony, państwo przyjmujące powinno zapewnić wszystkim członkom misji specjalnej swobodę poruszania się i podróżowania na jego terytorium w zakresie niezbędnym dla wypełniania funkcji misji specjalnej.

Artykuł 28

Swoboda porozumiewania się

1. Państwo przyjmujące powinno dopuszczać i ochraniać swobodne porozumiewanie się misji specjalnej we wszelkich celach urzędowych. W porozumiewaniu się z rządem państwa wysyłającego, jak również z jego misjami dyplomatycznymi, jego placówkami konsularnymi i innymi jego misjami specjalnymi bądź częściami tej samej misji, niezależnie od tego, gdzie się one znajdują, misja specjalna może używać wszystkich właściwych sposobów porozumiewania się, włączając w to kurierów oraz pisma zakodowane i zaszyfrowane. Jednakże radiową stację nadawczą misja specjalna może zainstalować i używać jej jedynie za zgodą państwa przyjmującego.

2. Korespondencja urzędowa misji specjalnej jest nietykalna. Wyrażenie „korespondencja urzędowa” oznacza wszelką korespondencję dotyczącą misji specjalnej i jej funkcji.

3. Gdy to jest praktycznie możliwe, misja specjalna powinna posługiwać się środkami porozumiewania się, łącznie z pocztą i kurierem, stałej misji dyplomatycznej państwa wysyłającego.

4. Poczta misji specjalnej nie powinna być otwierana ani zatrzymywana.

5. Przesyłki stanowiące pocztę misji specjalnej powinny mieć widoczne znaki zewnętrzne, określające ich charakter, i mogą zawierać tylko dokumenty albo przedmioty przeznaczone do urzędowego użytku misji specjalnej.

6. Kurier misji specjalnej, który powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument potwierdzający jego stanowisko i określający liczbę przesyłek stanowiących pocztę, powinien być przy wykonywaniu swoich funkcji chroniony przez państwo przyjmujące. Korzysta on z nietykalności osobistej i nie podlega aresztowaniu lub zatrzymaniu w jakiegokolwiek formie.

7. Państwo wysyłające lub misja specjalna mogą wyznaczać kurierów ad hoc misji specjalnej. W takich wypadkach stosowane będą także postanowienia ustępu 6 niniejszego artykułu, z zastrzeżeniem, że wymienione w

nim immunitety przestają mieć zastosowanie z chwilą, gdy kurier ad hoc doręczył adresatowi powierzoną sobie pocztę misji specjalnej.

8. Poczta misji specjalnej może być powierzona dowódcy statku lub samolotu cywilnego, udającego się do portu morskiego lub lotniczego, do którego przybycie jest dozwolone. Dowódca ten powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument wskazujący liczbę przesyłek stanowiących pocztę, ale nie jest on uważany za kuriera misji specjalnej. Po uzgodnieniu z właściwymi władzami misja specjalna może wysłać jednego ze swoich członków dla bezpośredniego i swobodnego odbioru poczty od dowódcy statku lub samolotu.

Artykuł 29

Nietykalność osobista

Osoby przedstawicieli państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członków jej personelu dyplomatycznego są nietykalne. Nie podlegają one aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie. Państwo przyjmujące powinno ich traktować z należyтым szacunkiem oraz podejmować wszelkie odpowiednie kroki dla zapobieżenia jakimkolwiek zamachowi na ich osoby, wolność i godność.

Artykuł 30

Nietykalność mieszkania prywatnego

1. Prywatne mieszkania przedstawicieli państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członków jej personelu dyplomatycznego korzystają z takiej samej nietykalności i ochrony jak pomieszczenia misji specjalnej.

2. Ich dokumenty, korespondencja oraz, z zastrzeżeniem ustępu 4 artykułu 31, ich mienie korzystają również z nietykalności.

Artykuł 31

Immunitet jurysdykcyjny

1. Przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie jej personelu dyplomatycznego korzystają z immunitetu od jurysdykcji karnej państwa przyjmującego.

2. Korzystają oni również z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego, z wyjątkiem:

a) powództw z zakresu prawa rzeczowego dotyczących prywatnego mienia nieruchomości położonego na terytorium państwa przyjmującego, chyba że dana osoba posiada je w imieniu państwa wysyłającego dla celów misji;

b) powództw dotyczących spadku, w odniesieniu do których dana osoba występuje jako wykonawca, administrator, spadkobierca albo zapisobierca w charakterze osoby prywatnej, a nie w imieniu państwa wysyłającego.

c) powództw dotyczących wszelkiego rodzaju działalności zawodowej albo handlowej, wykonywanej przez daną osobę w państwie przyjmującym poza jej funkcjami urzędowymi;

d) powództw o wynagrodzenie szkody wynikłej na skutek wypadku spowodowanego przez pojazd używany przez daną osobę poza funkcjami urzędowymi.

3. Przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie jej personelu dyplomatycznego

nie są zobowiązani do zeznawania w charakterze świadków.

4. Żadne środki egzekucyjne nie mogą być podejmowane wobec przedstawiciela państwa wysyłającego w misji specjalnej albo członka jej personelu dyplomatycznego, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w punktach a), b), c) i d) ustępu 2 niniejszego artykułu, z zastrzeżeniem jednak, że środki takie mogą być podejmowane bez naruszenia nietykalności jego osoby lub mieszkania.

5. Immunitet jurysdykcyjny przedstawicieli państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członków jej personelu dyplomatycznego nie zwalnia tych osób od jurysdykcji państwa wysyłającego.

Artykuł 32

Zwolnienie od przepisów o ubezpieczeniach społecznych

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie jej personelu dyplomatycznego, w zakresie usług świadczonych na rzecz państwa wysyłającego, nie podlegają przepisom o ubezpieczeniach społecznych, obowiązującym w państwie przyjmującym.

2. Zwolnienie przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu stosuje się również do osób zatrudnionych wyłącznie w służbie prywatnej przedstawiciela państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członków jej personelu dyplomatycznego, pod warunkiem:

a) że nie są one obywatelami państwa przyjmującego ani nie mają w nim swojego stałego miejsca zamieszkania i

b) że są objęte przepisami o ubezpieczeniach społecznych, obowiązującymi w państwie wysyłającym albo w państwie trzecim.

3. Przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie jej personelu dyplomatycznego zatrudniający osoby, do których nie stosuje się zwolnienia przewidzianego w ustępie 2 niniejszego artykułu, powinni przestrzegać obowiązków, jakie przepisy państwa przyjmującego o ubezpieczeniach społecznych nakładają na pracodawcę.

4. Zwolnienie przewidziane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu nie wyklucza dobrowolnego uczestnictwa w systemie ubezpieczeń społecznych państwa przyjmującego, jeśli państwo to zezwala na takie uczestnictwo.

5. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają uprzednio zawartych porozumień dwustronnych albo wielostronnych, dotyczących ubezpieczeń społecznych, i nie stoją na przeszkodzie zawieraniu w przyszłości takich porozumień.

Artykuł 33

Zwolnienie od podatków i opłat

Przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie jej personelu dyplomatycznego są zwolnieni od wszelkich osobistych lub rzeczowych podatków i opłat państwowych, regionalnych i komunalnych, z wyjątkiem:

a) tego rodzaju podatków pośrednich, które włączane są zazwyczaj w cenę towarów lub usług;

b) podatków i opłat dotyczących prywatnego mienia nieruchomości, położonego na terytorium państwa przyjmującego, chyba że dana osoba posiada je w imieniu państwa wysyłającego dla celów misji;

c) należności spadkowych pobieranych przez państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 44;

d) podatków i opłat od dochodów prywatnych mających źródło w państwie przyjmującym oraz podatków od kapitału zainwestowanego w przedsiębiorstwach handlowych, położonych w państwie przyjmującym;

e) podatków i opłat pobieranych jako wynagrodzenie za świadczenie określonych usług;

f) należności rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i stemplowych, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 24.

Artykuł 34

Zwolnienie od świadczeń osobistych

Państwo przyjmujące powinno zwolnić przedstawicieli państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członków jej personelu dyplomatycznego od wszelkich świadczeń osobistych, od wszelkiego rodzaju służby publicznej oraz od takich świadczeń na rzecz wojska, jak rekwizycje, kontrybucje i zakwaterowanie.

Artykuł 35

Zwolnienia celne

1. W ramach ustaw i przepisów, jakie może ono wprowadzić, państwo przyjmujące zezwoli na wwóz i udzieli zwolnienia od wszelkich ceł, opłat i związanych z nimi należności, z wyjątkiem opłat za składowanie, transport i podobne usługi w odniesieniu do:

a) przedmiotów przeznaczonych do użytku urzędowego misji specjalnej;

b) przedmiotów przeznaczonych do użytku osobistego przedstawicieli państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członków jej personelu dyplomatycznego.

2. Osobisty bagaż przedstawicieli państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członków jej personelu dyplomatycznego nie podlega rewizji, chyba że istnieją poważne powody do przypuszczenia, iż zawiera on przedmioty nie objęte zwolnieniami określonymi w ustępie 1 niniejszego artykułu albo przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawo państwa przyjmującego bądź kontrolowany w drodze przepisów o kwarantannie. W takich wypadkach rewizja może być przeprowadzona wyłącznie w obecności danej osoby albo upoważnionego przez nią przedstawiciela.

Artykuł 36

Personel administracyjny i techniczny

Członkowie personelu administracyjnego i technicznego misji specjalnej korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w artykułach 29 do 34, z tym jednak że immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego, o którym mowa w ustępie 2 artykułu 31, nie stosuje się do czynności dokonanych poza pełnieniem ich obowiązków. Korzystają oni również z przywilejów określonych w ustępie 1 artykułu 35 w odniesieniu do przedmiotów przywiezionych w czasie ich pierwszego przybycia na terytorium państwa przyjmującego.

Artykuł 37

Personel służby

Członkowie personelu służby misji specjalnej korzystają z immunitetu od jurysdykcji państwa przyjmującego

w odniesieniu do czynności dokonywanych przy wykonywaniu swoich obowiązków oraz ze zwolnienia od podatków i opłat od wynagrodzenia pobieranego z tytułu zatrudnienia, jak również ze zwolnienia od przepisów o ubezpieczeniach społecznych przewidzianego w artykule 32.

Artykuł 38

Personel prywatny

Prywatny personel członków misji specjalnej zwolniony jest od podatków i opłat od wynagrodzenia otrzymywanego z tytułu zatrudnienia. Pod wszelkimi innymi względami może on korzystać z przywilejów i immunitetów jedynie w zakresie przyznanych przez państwo przyjmujące. Jednakże państwo przyjmujące wykonywać powinno swoją jurysdykcję nad tymi osobami w sposób nie powodujący nadmiernych utrudnień w wypełnianiu funkcji misji specjalnej.

Artykuł 39

Członkowie rodziny

1. Członkowie rodzin przedstawicieli państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członków jej personelu dyplomatycznego korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w artykułach 29 do 35, jeżeli towarzyszą oni tym członkom misji specjalnej i pod warunkiem, że nie są obywatelami państwa przyjmującego ani nie mają w nim swojego stałego miejsca zamieszkania.

2. Członkowie rodzin personelu administracyjnego i technicznego misji specjalnej korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w artykule 36, jeżeli towarzyszą oni tym członkom i pod warunkiem, że nie są obywatelami państwa przyjmującego ani nie mają w nim swojego stałego miejsca zamieszkania.

Artykuł 40

Obywatele państwa przyjmującego i osoby mające w państwie przyjmującym stałe miejsce zamieszkania

1. Jeżeli dodatkowe przywileje i immunitety nie zostały przyznane przez państwo przyjmujące, przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie jej personelu dyplomatycznego, którzy są obywatelami państwa przyjmującego albo mają w nim stałe miejsce zamieszkania, korzystają jedynie z immunitetu jurysdykcyjnego oraz nietykalności w związku z czynnościami urzędowymi dokonywanymi przy wykonywaniu swoich funkcji.

2. Inni członkowie misji specjalnej oraz personelu prywatnego, będący obywatelami państwa przyjmującego albo mający w nim stałe miejsce zamieszkania, korzystają z przywilejów i immunitetów jedynie w takim zakresie, w jakim je im przyzna państwo przyjmujące. Jednakże państwo przyjmujące powinno wykonywać swoją jurysdykcję nad tymi osobami w sposób nie powodujący nadmiernych utrudnień w wypełnianiu funkcji misji specjalnej.

Artykuł 41

Zrzeczenie się immunitetu

1. Państwo wysyłające może zrzec się immunitetu jurysdykcyjnego swoich przedstawicieli w misji specjalnej, członków jej personelu dyplomatycznego oraz innych osób korzystających z immunitetu na podstawie artykułów 36 do 40.

2. Zrzeczenie się powinno być zawsze wyraźne.

3. Jeżeli jedna z osób wskazanych w ustępie 1 niniejszego artykułu wszczyna postępowanie, nie może ona już powoływać się na immunitet jurysdykcyjny w odniesieniu do wszystkich powództw wzajemnych związanych bezpośrednio z powództwem głównym.

4. Zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego w postępowaniu cywilnym lub administracyjnym nie oznacza zrzeczenia się immunitetu w zakresie egzekucji orzeczenia, do czego konieczne jest odrębne zrzeczenie się.

Artykuł 42

Przejazd przez terytorium państwa trzeciego

1. Jeżeli przedstawiciel państwa wysyłającego w misji specjalnej albo członek jej personelu dyplomatycznego przejeżdża przez lub znajduje się na terytorium państwa trzeciego, ażeby objąć swoje funkcje bądź powrócić do państwa wysyłającego, państwo trzecie powinno mu przyznać nietykalność i wszystkie inne immunitety konieczne do zapewnienia jego przejazdu lub powrotu. Dotyczy to również korzystających z przywilejów i immunitetów członków rodziny towarzyszących osobie, o której mowa w niniejszym ustępie, niezależnie od tego, czy podróżują oni wraz z nią, czy też podróżują oddzielnie w celu połączenia się z nią lub powrotu do swojego kraju.

2. W warunkach podobnych do tych, jakie przewidziano w ustępie 1 niniejszego artykułu, państwa trzecie nie powinny utrudniać przejazdu przez swoje terytorium członkom personelu administracyjnego i technicznego albo personelu służby misji oraz członkom ich rodzin.

3. Państwa trzecie powinny zapewnić znajdującej się w tranzycie korespondencji oraz innym formom urzędowego porozumiewania się, łącznie z przesyłkami zakodowanymi i zaszyfrowanymi, taką samą swobodę i ochronę, jaką państwo przyjmujące jest obowiązane zapewniać na podstawie niniejszej konwencji. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 4 niniejszego artykułu, powinny one zapewnić znajdującym się w tranzycie kurierom i poczcie misji specjalnej taką samą nietykalność i taką samą ochronę, jaką państwo przyjmujące powinno zapewniać na podstawie niniejszej konwencji.

4. Państwo trzecie zobowiązane jest przestrzegać swoich zobowiązań w odniesieniu do osób, o których mowa w ustępach 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, jedynie wówczas, gdy zostało uprzednio poinformowane, czy to przez zwrócenie się o wizę, czy przez notyfikację, o przejeździe tych osób jako członków misji specjalnej, członków rodziny albo kurierów i nie sprzeciwiło się temu przejazdowi.

5. Zobowiązania państw trzecich na podstawie ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu mają również zastosowanie w odniesieniu do osób, o których odpowiednio mowa w tych ustępach, jak również w odniesieniu do urzędowego porozumiewania się misji specjalnej oraz jej poczty, gdy skorzystanie z terytorium państwa trzeciego nastąpiło wskutek siły wyższej.

Artykuł 43

Czas trwania przywilejów i immunitetów

1. Każdy członek misji specjalnej korzysta z przywilejów i immunitetów, do których jest uprawniony, od chwili wjazdu na terytorium państwa przyjmującego w celu wypełnienia swoich funkcji w misji specjalnej bądź

też, jeśli znajduje się on już na tym terytorium, od chwili powiadomienia o jego mianowaniu ministerstwa spraw zagranicznych albo innego, stosownie do uzgodnienia, organu państwa przyjmującego.

2. Gdy dobiegną końca funkcje członka misji specjalnej, jego przywileje i immunitety ustają zasadniczo z chwilą opuszczenia przez niego terytorium państwa przyjmującego albo upływu odpowiedniego terminu wyznaczonego mu w tym celu, ale do tego czasu trwają nawet w razie zbrojnego konfliktu. Jednakże w odniesieniu do czynności dokonanych przez tego członka przy wypełnianiu jego funkcji immunitet trwa nadal.

3. W razie śmierci członka misji specjalnej, członkom jego rodziny nadal przysługują przywileje i immunitety, z których korzystali, aż do upływu odpowiedniego terminu pozwalającego im na opuszczenie terytorium państwa przyjmującego.

Artykuł 44

Mienie członka misji specjalnej albo członka jego rodziny w razie śmierci

1. W razie śmierci członka misji specjalnej albo towarzyszącego mu członka jego rodziny, jeżeli zmarły nie był obywatelem państwa przyjmującego ani nie miał w nim stałego miejsca zamieszkania, państwo przyjmujące powinno zezwolić na wywóz ruchomości zmarłego, z wyjątkiem tych, które zostały nabyte w kraju i których wywóz był w chwili śmierci zabroniony.

2. Nie należy pobierać opłat spadkowych od ruchomości, które znalazły się na terytorium państwa przyjmującego jedynie wskutek obecności w tym państwie zmarłego jako członka misji specjalnej albo rodziny członka misji.

Artykuł 45

Ułatwianie wyjazdu z terytorium państwa przyjmującego oraz wywozu archiwów misji specjalnej

1. Państwo przyjmujące powinno, nawet w razie konfliktu zbrojnego, udzielać osobom korzystającym z przywilejów i immunitetów, a nie będącym obywatelami państwa przyjmującego, jak również członkom rodzin tych osób, niezależnie od ich obywatelstwa, ułatwień w celu opuszczenia jego terytorium w możliwie najbliższym terminie. Powinno ono w szczególności, jeśli zajdzie potrzeba, oddać do ich dyspozycji niezbędne środki transportu dla nich samych i dla ich mienia.

2. Państwo przyjmujące powinno udzielić państwu wysyłającemu ułatwień przy wywożeniu z terytorium państwa przyjmującego archiwów misji specjalnej.

Artykuł 46

Następstwa zakończenia funkcji misji specjalnej

1. Gdy funkcje misji specjalnej zostają zakończone, państwo przyjmujące powinno szanować i ochraniać pomieszczenia misji specjalnej dopóty, dopóki są one w jej dyspozycji, jak również mienie i archiwa misji specjalnej. Państwo wysyłające powinno wywieźć to mienie i te archiwa w odpowiednim terminie.

2. W razie nieistnienia stosunków dyplomatycznych lub konsularnych między państwem wysyłającym i pań-

stwem przyjmującym bądź ich zerwania i jeżeli funkcje misji specjalnej zostały zakończone, państwo wysyłające może, nawet gdy ma miejsce konflikt zbrojny, powierzyć opiekę nad mieniem i archiwum misji specjalnej państwu trzeciemu, na które zgodzi się państwo przyjmujące.

Artykuł 47

Poszanowanie ustaw i przepisów państwa przyjmującego i używanie pomieszczeń misji specjalnej

1. Bez uszczerbku dla ich przywilejów i immunitetów wszystkie osoby korzystające z tych przywilejów i immunitetów na podstawie niniejszej konwencji mają obowiązek przestrzegania ustaw i przepisów państwa przyjmującego. Mają one również obowiązek niemieszania się do spraw wewnętrznych tego państwa.

2. Pomieszczenia misji specjalnej nie mogą być używane w sposób nie dający się pogodzić z funkcjami misji specjalnej określonymi w niniejszej konwencji, w innych normach powszechnego prawa międzynarodowego albo w specjalnych porozumieniach obowiązujących pomiędzy państwem wysyłającym a państwem przyjmującym.

Artykuł 48

Działalność zawodowa lub handlowa

Przedstawiciele państwa wysyłającego w misji specjalnej oraz członkowie jej personelu dyplomatycznego nie powinni prowadzić w państwie przyjmującym działalności zawodowej lub handlowej dla osobistej korzyści.

Artykuł 49

Niedopuszczalność dyskryminacji

1. Przy stosowaniu postanowień niniejszej konwencji niedopuszczalna jest jakakolwiek dyskryminacja między państwami.

2. Za dyskryminację nie będzie się jednak uważało:

a) faktu, że państwo przyjmujące stosuje z ograniczeniami którejkolwiek z postanowień niniejszej konwencji, ponieważ postanowienie to jest w taki sposób stosowane wobec jego misji specjalnej w państwie wysyłającym,

b) faktu, że państwa w drodze zwyczaju lub porozumienia zmieniają między sobą zakres ułatwień, przywilejów i immunitetów dla swoich misji specjalnych, chociaż taka zmiana nie jest stosowana wobec innych państw, pod warunkiem, że nie jest ona nie do pogodzenia z przedmiotem i celem niniejszej konwencji i że nie ogranicza korzystania z uprawnień ani wykonywania zobowiązań przez państwa trzecie.

Artykuł 50

Podpisanie

Dla wszystkich państw-członków Organizacji Narodów Zjednoczonych lub którejkolwiek z organizacji wyspecjalizowanych albo Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, jak również dla każdego państwa będącego stroną Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości oraz każdego innego państwa zaproszonego przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczo-

nych, aby stało się stroną konwencji, niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisu do dnia 31 grudnia 1970 r. w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku.

Artykuł 51

Ratyfikacja

Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacyjne będą składane Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 52

Przystąpienie

Niniejsza konwencja będzie otwarta do przystąpienia dla każdego państwa należącego do jednej z kategorii wymienionych w artykule 50. Dokumenty przystąpienia będą składane Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 53

Wejście w życie

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia od daty złożenia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

2. W stosunku do każdego państwa ratyfikującego konwencję lub przystępującego do niej po złożeniu dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia od złożenia przez to państwo jego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Artykuł 54

Powiadamianie przez depozytariusza

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych będzie powiadamiał wszystkie państwa należące do jednej z kategorii wymienionych w artykule 50:

a) o składaniu podpisów pod niniejszą konwencją i o składaniu dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia zgodnie z artykułami 50, 51 i 52;

b) o dniu wejścia w życie niniejszej konwencji zgodnie z artykułem 53.

Artykuł 55

Teksty autentyczne

Oryginał niniejszej konwencji, której teksty angielski, chiński, francuski, hiszpański i rosyjski są jednakowo autentyczne, zostanie złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle jego uwierzytelnione odpisy wszystkim państwom należącym do jednej z kategorii wymienionych w artykule 50.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszą konwencję, która została otwarta do podpisu w Nowym Jorku dnia 16 grudnia 1969 r.

CONVENTION ON SPECIAL MISSIONS.

The States Parties to the present Convention,

Recalling that special treatment has always been accorded to special missions,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security and the development of friendly relations and co-operation among States,

Recalling that the importance of the question of special missions was recognized during the United Nations Conference on Diplomatic Intercourse and Immunities and in resolution I adopted by the Conference on 10 April 1961,

Considering that the United Nations Conference on Diplomatic Intercourse and Immunities adopted the Vienna Convention on Diplomatic Relations, which was opened for signature on 18 April 1961,

Considering that the United Nations Conference on Consular Relations adopted the Vienna Convention on Consular Relations, which was opened for signature on 24 April 1963,

Believing that an international convention on special missions would complement those two Conventions and would contribute to the development of friendly relations among nations, whatever their constitutional and social systems,

Realizing that the purpose of privileges and immunities relating to special missions is not to benefit individuals but to ensure the efficient performance of the functions of special missions as missions representing the State,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern questions not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

Article 1

Use of terms

For the purposes of the present Convention:

(a) a "special mission" is a temporary mission, representing the State, which is sent by one State to another State with the consent of the latter for the purpose of dealing with it on specific questions or of performing in relation to it a specific task;

(b) a "permanent diplomatic mission" is a diplomatic mission within the meaning of the Vienna Convention on Diplomatic Relations;

(c) a "consular post" is any consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency;

(d) the "head of a special mission" is the person charged by the sending State with the duty of acting in that capacity;

(e) a "representative of the sending State in the special mission" is any person on whom the sending State has conferred that capacity;

(f) the "members of a special mission" are the head of the special mission, the representatives of the sending State in the special mission and the members of the staff of the special mission;

(g) the "members of the staff of the special mission" are the members of the diplomatic staff, the administrative and technical staff and the service staff of the special mission;

(h) the "members of the diplomatic staff" are the members of the staff of the special mission who have diplomatic status for the purposes of the special mission;

(i) the "members of the administrative and technical staff" are the members of the staff of the special mission employed in the administrative and technical service of the special mission;

(j) the "members of the service staff" are the members of the staff of the special mission employed by it as household workers or for similar tasks;

(k) the "private staff" are persons employed exclusively in the private service of the members of the special mission.

Article 2

Sending of a special mission

A State may send a special mission to another State with the consent of the latter, previously obtained through the diplomatic or another agreed or mutually acceptable channel.

Article 3

Functions of a special mission

The functions of a special mission shall be determined by the mutual consent of the sending and the receiving State.

Article 4

Sending of the same special mission to two or more States

A State which wishes to send the same special mission to two or more States shall so inform each receiving State when seeking the consent of that State.

Article 5

Sending of a joint special mission by two or more States

Two or more States which wish to send a joint special mission to another State shall so inform the receiving State when seeking the consent of that State.

Article 6

Sending of special missions by two or more States in order to deal with a question of common interest

Two or more States may each send a special mission at the same time to another State, with the consent of that State obtained in accordance with article 2, in order to deal together, with the agreement of all of these States, with a question of common interest to all of them.

Article 7

Non-existence of diplomatic or consular relations

The existence of diplomatic or consular relations is not necessary for the sending or reception of a special mission.

Article 8

Appointment of the members of the special mission

Subject to the provisions of articles 10, 11 and 12, the sending State may freely appoint the members of the special mission after having given to the receiving State all necessary information concerning the size and composition of the special mission, and in particular the names and designations of the persons it intends to appoint. The receiving State may decline to accept a special mission of a size that is not considered by it to be reasonable, having regard to circumstances and conditions in the receiving State and to the needs of the particular mission. It may also, without giving reasons, decline to accept any person as a member of the special mission.

Article 9

Composition of the special mission

1. A special mission shall consist of one or more representatives of the sending State from among whom the sending State may appoint a head. It may also include diplomatic staff, administrative and technical staff and service staff.
2. When members of a permanent diplomatic mission or of a consular post in the receiving State are included in a special mission, they shall retain their privileges and immunities as members of their permanent diplomatic mission or consular post in addition to the privileges and immunities accorded by the present Convention.

Article 10

Nationality of the members of the special mission

1. The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff should in principle be of the nationality of the sending State.
2. Nationals of the receiving State may not be appointed to a special mission except with the consent of that State, which may be withdrawn at any time.
3. The receiving State may reserve the right provided for in paragraph 2 of this article with regard to nationals of a third State who are not also nationals of the sending State.

Article 11

Notifications

1. The Ministry of Foreign Affairs of the receiving State, or such other organ of that State as may be agreed, shall be notified of:
 - (a) the composition of the special mission and any subsequent changes therein;
 - (b) the arrival and final departure of members of the mission and the termination of their functions with the mission;

- (c) the arrival and final departure of any person accompanying a member of the mission;
- (d) the engagement and discharge of persons resident in the receiving State as members of the mission or as private staff;
- (e) the appointment of the head of the special mission or, if there is none, of the representative referred to in paragraph 1 of article 14, and of any substitute for them;
- (f) the location of the premises occupied by the special mission and of the private accommodation enjoying inviolability under articles 30, 36 and 39, as well as any other information that may be necessary to identify such premises and accommodation.

2. Unless it is impossible, notification of arrival and final departure must be given in advance.

Article 12

Persons declared non grata or not acceptable

1. The receiving State may, at any time and without having to explain its decision, notify the sending State that any representative of the sending State in the special mission or any member of its diplomatic staff is persona non grata or that any other member of the staff of the mission is not acceptable. In any such case, the sending State shall, as appropriate, either recall the person concerned or terminate his functions with the mission. A person may be declared non grata or not acceptable before arriving in the territory of the receiving State.

2. If the sending State refuses, or fails within a reasonable period, to carry out its obligations under paragraph 1 of this article, the receiving State may refuse to recognize the person concerned as a member of the special mission.

Article 13

Commencement of the functions of a special mission

1. The functions of a special mission shall commence as soon as the mission enters into official contact with the Ministry of Foreign Affairs or with such other organ of the receiving State as may be agreed.

2. The commencement of the functions of a special mission shall not depend upon presentation of the mission by the permanent diplomatic mission of the sending State or upon the submission of letters of credence or full powers.

Article 14

Authority to act on behalf of the special mission

1. The head of the special mission or, if the sending State has not appointed a head, one of the representatives of the sending State designated by the latter is authorized to act on behalf of the special mission and to address communications to the receiving State. The receiving State shall address communications concerning the special mission to the head of the mission, or, if there is none, to the representative referred to above, either direct or through the permanent diplomatic mission.

2. However, a member of the special mission may be authorized by the sending State, by the head of the special mission or, if there is none, by the representative referred to in paragraph 1 of this article, either to substitute for the head of the special mission or for the aforesaid representative or to perform particular acts on behalf of the mission.

Article 15

Organ of the receiving State with which official business is conducted

All official business with the receiving State entrusted to the special mission by the sending State shall be conducted with or through the Ministry of Foreign Affairs or with such other organ of the receiving State as may be agreed.

Article 16

Rules concerning precedence

1. Where two or more special missions meet in the territory of the receiving State or of a third State, precedence among the missions shall be determined, in the absence of a special agreement, according to the alphabetical order of the names of the States used by the protocol of the State in whose territory the missions are meeting.

2. Precedence among two or more special missions which meet on a ceremonial or formal occasion shall be governed by the protocol in force in the receiving State.

3. Precedence among the members of the same special mission shall be that which is notified to the receiving State or to the third State in whose territory two or more special missions are meeting.

Article 17

Seat of the special mission

1. A special mission shall have its seat in the locality agreed by the States concerned.

2. In the absence of agreement, the special mission shall have its seat in the locality where the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State is situated.

3. If the special mission performs its functions in different localities, the States concerned may agree that it shall have more than one seat from among which they may choose one as the principal seat.

Article 18

Meeting of special missions in the territory of a third State

1. Special missions from two or more States may meet in the territory of a third State only after obtaining the express consent of that State, which retains the right to withdraw it.

2. In giving its consent, the third State may lay down conditions which shall be observed by the sending States.

3. The third State shall assume in respect of the sending States the rights and obligations of a receiving State to the extent that it indicates in giving its consent.

Article 19Right of the special mission to use the flag and emblem
of the sending State

1. A special mission shall have the right to use the flag and emblem of the sending State on the premises occupied by the mission, and on its means of transport when used on official business.

2. In the exercise of the right accorded by this article, regard shall be had to the laws, regulations and usages of the receiving State.

Article 20End of the functions of a special mission

1. The functions of a special mission shall come to an end, inter alia, upon:

(a) the agreement of the States concerned;

(b) the completion of the task of the special mission;

(c) the expiry of the duration assigned for the special mission, unless it is expressly extended;

(d) notification by the sending State that it is terminating or recalling the special mission;

(e) notification by the receiving State that it considers the special mission terminated.

2. The severance of diplomatic or consular relations between the sending State and the receiving State shall not of itself have the effect of terminating special missions existing at the time of such severance.

Article 21Status of the Head of State and persons of high rank

1. The Head of the sending State, when he leads a special mission, shall enjoy in the receiving State or in a third State the facilities, privileges and immunities accorded by international law to Heads of State on an official visit.

2. The Head of the Government, the Minister for Foreign Affairs and other persons of high rank, when they take part in a special mission of the sending State, shall enjoy in the receiving State or in a third State, in addition to what is granted by the present Convention, the facilities, privileges and immunities accorded by international law.

Article 22General facilities

The receiving State shall accord to the special mission the facilities required for the performance of its functions, having regard to the nature and task of the special mission.

Article 23Premises and accommodation

The receiving State shall assist the special mission, if it so requests, in procuring the necessary premises and obtaining suitable accommodation for its members.

Article 24Exemption of the premises of the special mission from taxation

1. To the extent compatible with the nature and duration of the functions performed by the special mission, the sending State and the members of the special mission acting on behalf of the mission shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes in respect of the premises occupied by the special mission, other than such as represent payment for specific services rendered.

2. The exemption from taxation referred to in this article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the receiving State by persons contracting with the sending State or with a member of the special mission.

Article 25Inviolability of the premises

1. The premises where the special mission is established in accordance with the present Convention shall be inviolable. The agents of the receiving State may not enter the said premises, except with the consent of the head of the special mission or, if appropriate, of the head of the permanent diplomatic mission of the sending State accredited to the receiving State. Such consent may be assumed in case of fire or other disaster that seriously endangers public safety, and only in the event that it has not been possible to obtain the express consent of the head of the special mission or, where appropriate, of the head of the permanent mission.

2. The receiving State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the premises of the special mission against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the mission or impairment of its dignity.

3. The premises of the special mission, their furnishings, other property used in the operation of the special mission and its means of transport shall be immune from search, requisition, attachment or execution.

Article 26Inviolability of archives and documents

The archives and documents of the special mission shall be inviolable at all times and wherever they may be. They should, when necessary, bear visible external marks of identification.

Article 27Freedom of movement

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the receiving State shall

ensure to all members of the special mission such freedom of movement and travel in its territory as is necessary for the performance of the functions of the special mission.

Article 28

Freedom of communication

1. The receiving State shall permit and protect free communication on the part of the special mission for all official purposes. In communicating with the Government of the sending State, its diplomatic missions, its consular posts and its other special missions or with sections of the same mission, wherever situated, the special mission may employ all appropriate means, including couriers and messages in code or cipher. However, the special mission may install and use a wireless transmitter only with the consent of the receiving State.

2. The official correspondence of the special mission shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the special mission and its functions.

3. Where practicable, the special mission shall use the means of communication, including the bag and the courier, of the permanent diplomatic mission of the sending State.

4. The bag of the special mission shall not be opened or detained.

5. The packages constituting the bag of the special mission must bear visible external marks of their character and may contain only documents or articles intended for the official use of the special mission.

6. The courier of the special mission, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the bag, shall be protected by the receiving State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.

7. The sending State or the special mission may designate couriers ad hoc of the special mission. In such cases the provisions of paragraph 6 of this article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when the courier ad hoc has delivered to the consignee the special mission's bag in his charge.

8. The bag of the special mission may be entrusted to the captain of a ship or of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. The captain shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag, but he shall not be considered to be a courier of the special mission. By arrangement with the appropriate authorities, the special mission may send one of its members to take possession of the bag directly and freely from the captain of the ship or of the aircraft.

Article 29

Personal inviolability

The persons of the representatives of the sending State in the special mission and of the members of its diplomatic staff shall be inviolable. They shall not be liable

to any form of arrest or detention. The receiving State shall treat them with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on their persons, freedom or dignity.

Article 30

Inviolability of the private accommodation

1. The private accommodation of the representatives of the sending State in the special mission and of the members of its diplomatic staff shall enjoy the same inviolability and protection as the premises of the special mission.

2. Their papers, their correspondence and, except as provided in paragraph 4 of article 31, their property shall likewise enjoy inviolability.

Article 31

Immunity from jurisdiction

1. The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State.

2. They shall also enjoy immunity from the civil and administrative jurisdiction of the receiving State, except in the case of:

(a) a real action relating to private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless the person concerned holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;

(b) an action relating to succession in which the person concerned is involved as executor, administrator, heir or legatee as a private person and not on behalf of the sending State;

(c) an action relating to any professional or commercial activity exercised by the person concerned in the receiving State outside his official functions;

(d) an action for damages arising out of an accident caused by a vehicle used outside the official functions of the person concerned.

3. The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff are not obliged to give evidence as witnesses.

4. No measures of execution may be taken in respect of a representative of the sending State in the special mission or a member of its diplomatic staff except in the cases coming under sub-paragraphs (a), (b), (c) and (d) of paragraph 2 of this article and provided that the measures concerned can be taken without infringing the inviolability of his person or his accommodation.

5. The immunity from jurisdiction of the representatives of the sending State in the special mission and of the members of its diplomatic staff does not exempt them from the jurisdiction of the sending State.

Article 32

Exemption from social security legislation

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, representatives of the sending State in the special mission and members of its diplomatic staff shall,

in respect of services rendered for the sending State, be exempt from social security provisions which may be in force in the receiving State.

2. The exemption provided for in paragraph 1 of this article shall also apply to persons who are in the sole private employ of a representative of the sending State in the special mission or of a member of its diplomatic staff, on condition:

(a) that such employed persons are not nationals of or permanently resident in the receiving State; and

(b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.

3. Representatives of the sending State in the special mission and members of its diplomatic staff who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the receiving State impose upon employers.

4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the receiving State where such participation is permitted by that State.

5. The provisions of this article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

Article 33

Exemption from dues and taxes

The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

(a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;

(b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless the person concerned holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;

(c) estate, succession or inheritance duties levied by the receiving State, subject to the provisions of article 44;

(d) dues and taxes on private income having its source in the receiving State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the receiving State;

(e) charges levied for specific services rendered;

(f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, subject to the provisions of article 24.

Article 34

Exemption from personal services

The receiving State shall exempt the representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

Article 35Exemption from customs duties and inspection

1. Within the limits of such laws and regulations as it may adopt, the receiving State shall permit entry of, and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:

(a) articles for the official use of the special mission;

(b) articles for the personal use of the representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff.

2. The personal baggage of the representatives of the sending State in the special mission and of the members of its diplomatic staff shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the receiving State. In such cases, inspection shall be conducted only in the presence of the person concerned or of his authorized representative.

Article 36Administrative and technical staff

Members of the administrative and technical staff of the special mission shall enjoy the privileges and immunities specified in articles 29 to 34, except that the immunity from civil and administrative jurisdiction of the receiving State specified in paragraph 2 of article 31 shall not extend to acts performed outside the course of their duties. They shall also enjoy the privileges mentioned in paragraph 1 of article 35 in respect of articles imported at the time of their first entry into the territory of the receiving State.

Article 37Service staff

Members of the service staff of the special mission shall enjoy immunity from the jurisdiction of the receiving State in respect of acts performed in the course of their duties, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment, and exemption from social security legislation as provided in article 32.

Article 38Private staff

Private staff of the members of the special mission shall be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In all other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent permitted by the receiving State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the special mission.

Article 39Members of the family

1. Members of the families of representatives of the sending State in the special mission and of members of its diplomatic staff shall, if they accompany such members of the special mission, enjoy the privileges and immunities specified in articles 29 to 35 provided that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State.

2. Members of the families of members of the administrative and technical staff of the special mission shall, if they accompany such members of the special mission, enjoy the privileges and immunities specified in article 36 provided that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State.

Article 40Nationals of the receiving State and persons permanently
resident in the receiving State

1. Except in so far as additional privileges and immunities may be granted by the receiving State, the representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy only immunity from jurisdiction and inviolability in respect of official acts performed in the exercise of their functions.

2. Other members of the special mission and private staff who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy privileges and immunities only to the extent granted to them by that State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the special mission.

Article 41Waiver of immunity

1. The sending State may waive the immunity from jurisdiction of its representatives in the special mission, of the members of its diplomatic staff, and of other persons enjoying immunity under articles 36 to 40.

2. Waiver must always be express.

3. The initiation of proceedings by any of the persons referred to in paragraph 1 of this article shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counter-claim directly connected with the principal claim.

4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgement, for which a separate waiver shall be necessary.

Article 42Transit through the territory of a third State

1. If a representative of the sending State in the special mission or a member of its diplomatic staff passes through or is in the territory of a third State while

proceeding to take up his functions or returning to the sending State, the third State shall accord him inviolability and such other immunities as may be required to ensure his transit or return. The same shall apply in the case of any members of his family enjoying privileges or immunities who are accompanying the person referred to in this paragraph, whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country.

2. In circumstances similar to those specified in paragraph 1 of this article, third States shall not hinder the transit of members of the administrative and technical or service staff of the special mission, or of members of their families, through their territories.

3. Third States shall accord to official correspondence and other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention. Subject to the provisions of paragraph 4 of this article, they shall accord to the couriers and bags of the special mission in transit the same inviolability and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention.

4. The third State shall be bound to comply with its obligations in respect of the persons mentioned in paragraphs 1, 2 and 3 of this article only if it has been informed in advance, either in the visa application or by notification, of the transit of those persons as members of the special mission, members of their families or couriers, and has raised no objection to it.

5. The obligations of third States under paragraphs 1, 2 and 3 of this article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs, and to the official communications and the bags of the special mission, when the use of the territory of the third State is due to force majeure.

Article 43

Duration of privileges and immunities

1. Every member of the special mission shall enjoy the privileges and immunities to which he is entitled from the moment he enters the territory of the receiving State for the purpose of performing his functions in the special mission or, if he is already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the Ministry of Foreign Affairs or such other organ of the receiving State as may be agreed.

2. When the functions of a member of the special mission have come to an end, his privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the territory of the receiving State, or on the expiry of a reasonable period in which to do so, but shall subsist until that time, even in case of armed conflict. However, in respect of acts performed by such a member in the exercise of his functions, immunity shall continue to subsist.

3. In the event of the death of a member of the special mission, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which

they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the territory of the receiving State.

Article 44

Property of a member of the special mission or of a member of his family in the event of death

1. In the event of the death of a member of the special mission or of a member of his family accompanying him, if the deceased was not a national of or permanently resident in the receiving State, the receiving State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the country the export of which was prohibited at the time of his death.

2. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property which is in the receiving State solely because of the presence there of the deceased as a member of the special mission or of the family of a member of the mission.

Article 45

Facilities to leave the territory of the receiving State and to remove the archives of the special mission

1. The receiving State must, even in case of armed conflict, grant facilities to enable persons enjoying privileges and immunities, other than nationals of the receiving State, and members of the families of such persons, irrespective of their nationality, to leave at the earliest possible moment. In particular it must, in case of need, place at their disposal the necessary means of transport for themselves and their property.

2. The receiving State must grant the sending State facilities for removing the archives of the special mission from the territory of the receiving State.

Article 46

Consequences of the cessation of the functions of the special mission

1. When the functions of a special mission come to an end, the receiving State must respect and protect the premises of the special mission so long as they are assigned to it, as well as the property and archives of the special mission. The sending State must withdraw the property and archives within a reasonable period of time.

2. In case of the absence or severance of diplomatic or consular relations between the sending State and the receiving State and if the functions of the special mission have come to an end, the sending State may, even if there is an armed conflict, entrust the custody of the property and archives of the special mission to a third State acceptable to the receiving State.

Article 47Respect for the laws and regulations of the receiving State
and use of the premises of the special mission

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying those privileges and immunities under the present Convention to respect the laws and regulations of the receiving State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.

2. The premises of the special mission must not be used in any manner incompatible with the functions of the special mission as envisaged in the present Convention, in other rules of general international law or in any special agreements in force between the sending and the receiving State.

Article 48Professional or commercial activity

The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff shall not practise for personal profit any professional or commercial activity in the receiving State.

Article 49Non-discrimination

1. In the application of the provisions of the present Convention, no discrimination shall be made as between States.

2. However, discrimination shall not be regarded as taking place:

(a) where the receiving State applies any of the provisions of the present Convention restrictively because of a restrictive application of that provision to its special mission in the sending State;

(b) where States modify among themselves, by custom or agreement, the extent of facilities, privileges and immunities for their special missions, although such a modification has not been agreed with other States, provided that it is not incompatible with the object and purpose of the present Convention and does not affect the enjoyment of the rights or the performance of the obligations of third States.

Article 50Signature

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or of the International Atomic Energy Agency or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the Convention, until 31 December 1970 at United Nations Headquarters in New York.

Article 51Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 52Accession

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the categories mentioned in article 50. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 53Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 54Notifications by the depositary

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States belonging to any of the categories mentioned in article 50:

(a) of signatures to the present Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 50, 51 and 52;

(b) of the date on which the present Convention will enter into force in accordance with article 53.

Article 55Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States belonging to any of the categories mentioned in article 50.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention, opened for signature at New York on 16 December 1969.